

הטרדות בפוקס? מה אתם רוצים מהשופטת אגסי

מיה צחור 27 באוקטובר 2018 🔔 התראות במייל

"השופטת לא שמעה את הנפגעות, אבל כתבה דו"ח שלא היתה הטרדה מינית. נראה לכם/ן?" לשון הודעתה של מרב מיכאלי באינסטגרם, המוסיפה בסיפא של דבריה דרישה מהרשות לניירות ערך לראות את הדו"ח של השופטת בדימוס אורנית אגסי, בעניין ההטרדות המיניות ב"פוקס". תשובתי למיכאלי, ולכל מי שהעלו את אגסי על המוקד בשבועות האחרונים: לא נראה לי.

בהודעת פוקס לרשות לניירות ערך מיום 14.10.18 נכתב, שבסיכום בירור ההטרדה המינית "קבעה הבודקת שלא מצאה כי היו אירועי הטרדה מינית". עוד נכתב, שהשופטת נתנה הזדמנות למתלוננות להגיע למסור את עדותן, אך הן לא עשו זאת והתלוננות נשארו אנונימיות. ובכן, לא נראה לי שאגסי קבעה בדו"ח שכתבה, כי "לא היו אירועי הטרדה מינית בחברה על ידי בכירי החברה ומנכ"ל החברה". סביר להניח שהשופטת בדימוס קבעה, שמהחומר והעדויות שהיו לפניה היא לא יכולה לקבוע שהיתה הטרדה מינית, שכן לא העידו בפניה מתלוננות.

הדבר המתבקש הוא ללכת לקרוא את הדו"ח. לקרוא את העובדות ואת המסקנות המשפטיות, ואז לבחון את סבירות קביעתה של אגסי, והאם רשמה באופן קטגורי הודעת זיכוי לבעלים ולמנהל הראל ויזל, או שסייגה את מסקנתה בכך שהמתלוננות לא הגיעו. אלא שבניגוד לפסקי דין, הדו"ח חסוי על פי חוק. הבודקת צריכה להעביר סיכום בלבד להנהלת החברה, הכולל המלצות מנומקות שלה באשר להמשך הטיפול בתלונה, כדי שהמעסיק יוכל להחליט מה לעשות. למשל, הרחקת הנאשם מהמתלוננת, נקיטת צעדים כמו פיטורים או פתיחה בהליכים משמעתיים. החשאיות נובעת מתכלית החוק: לעודד הגשת תלונות במקומות עבודה, לאפשר לעובדים להעיד בחופשיות ולשמור על פרטיות כל הצדדים המעורבים. אסור לחשוף כל מידע ממנו, אלא לשם הבירור עצמו.

האם דרישת ח"כ מיכאלי לפרסם את הדו"ח ראויה? אני מתארת לעצמי שדברים ברוח דומה יושמעו בוועדה לקידום מעמד האשה בכנסת, שקבעה ישיבה לדיון מהיר בשבוע הבא, שכותרתו "הבודקות החיצוניות של תלונות על הטרדות

מיניות בידי בכירי חברות". אך אין סיבה להקדיש דיון מיוחד בכנסת לחברות ציבוריות, כאילו עליהן יש להחיל דין שונה, בפרט בהקשר של פרסום. היתר לפרסום ירתיע מתלוננים בפוטנציה להגיש תלונה, מחשש לחיטוט ציבורי בעדותם. אני מתארת לעצמי שתחושה דומה מלווה את מי שהעידו בפני השופטת בדימוס אגסי.

ממונות חיצוניות אינן הבעיה של החוק למניעת הטרדה מינית. שורש הבעיה הוא החובה שמטיל החוק על מעסיקים לקיים בירור באמצעות ממונות בארגון, מנגנון שלא מוכיח את עצמו. דווקא מינוי ממונות חיצוניות, עורכות דין המתמחות בתחום או שופטות בדימוס, מבטיח בדרך כלל הליך הוגן יותר כלפי כל הצדדים המעורבים. לעובדת חברה אין בדרך כלל הידע והכישורים לקיים בירורים מסוג זה, בפרט כשהיא חלק מהארגון וכשמדובר בעובד בכיר.

במקרה של פוקס יש בעיה, כי בניגוד לפסקי דין, שבהם פרושות טענות, עובדות ומסקנות משפטיות, כך שיש אבני בוחן לביקורת ציבורית, כאן אנו רואים רק שורה תחתונה, או חלקים ממנה, כפי שניסחה החברה והעבירה לרשות לניירות ערך. איש לא יכול לדעת אם אין מדובר בציטוט מגמתי של מסקנות אגסי, כדי להכשיר את הדרך לחזרת המנכ"ל לתפקידו. אין לדעת אם במקור מדובר בדו"ח מנומק ומבוסס, אשר מי שכתבה אותו קצרה ידה מלקבוע מסקנות באשר למהימנותן של המתלוננות, משום שלא באו להעיד. אין בידי הציבור את רשימת הניסיונות של השופטת בדימוס אגסי ליצור קשר עם המתלוננות, אם בכלל.

אגסי אינה יכולה להגיב לטענות המתלהמות נגדה כאילו שימשה כלי של פוקס לטיהור המנכ"ל. כך עשתה החברה את מלאכתה קלה. האש הוסטה מפוקס, שאפילו לא ציינה בהודעתה, כי דלתה של השופטת פתוחה למתלוננות שיגיעו להשמיע את דברן, כפי שאמרה למתלוננת שהקליטה אותה (ערוץ 10, 16.10).

מחול השדים סביב השופטת בעקבות האווירה הציבורית של אפס סובלנות לכל מסקנה שאינה הטרדה מינית ופיטורים, יוצר מצב בלתי נסבל, שבו ממונות חיצוניות יסרבו לקבל תיקים עם השלכות ציבוריות. כשהדו"ח חסוי, איש לא יכול לראות מה הבסיס העובדתי והמשפטי המוביל למסקנת המשפטית, כך שהן חשופות להתלהמות שלעתים אינה מוצדקת.

אי השקט סביב הודעת החברה, המשדר חוסר אמון בהליך הבירור, מחייב לפרסם לפחות את מסקנות הדו"ח — המינימום הנדרש כדי לבדוק אם הודעת

החברה היתה מדויקת. ובכל מקרה, הגיע הזמן שהכנסת תפטור את המעסיקים מחובת הבירור, ותביא להקמתה של רשות משפטית נטולת פניות שתעסוק בכך, במקום ממונה שנתפשת כידה הארוכה של החברה.

הכותבת היא עורכת דין העוסקת בדיני עבודה